

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

«Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας για την εγκαθίδρυση στρατηγικής εταιρικής σχέσης για τη συνεργασία στην άμυνα και την ασφάλεια»

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο πρώτο	Κύρωση Συμφωνίας
	Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας για την εγκαθίδρυση στρατηγικής εταιρικής σχέσης για τη συνεργασία στην άμυνα και την ασφάλεια
Τίτλος I	ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
Άρθρο 1	Αντικείμενο συνεργασίας
Άρθρο 2	Μέσα συνεργασίας
Άρθρο 3	Ευθύνη μερών για άμυνα και ασφάλεια
Άρθρο 4	Συχνότητα διαβουλεύσεων
Άρθρο 5	Διεξαγωγή ετήσιων στρατηγικών διαλόγων
Άρθρο 6	Αντικείμενο διαβουλεύσεων
Άρθρο 7	Ανταλλαγή απόψεων και εναρμόνιση θέσεων για κρίσιμα ζητήματα
Άρθρο 8	Διαβούλευση σε θέματα NATO
Άρθρο 9	Διευθύνουσα Επιτροπή Υψηλού Επιπέδου
Τίτλος II	ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
Άρθρο 10	Αντικείμενο συνεργασίας
Άρθρο 11	Αντικείμενο διαβουλεύσεων
Άρθρο 12	Ανταλλαγές αναλύσεων επί ενεργειακών θεμάτων
Άρθρο 13	Διεύρυνση συνεργασίας Υπουργείων Εξωτερικών
Άρθρο 14	Συνεργασία στο πλαίσιο του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών
Τίτλος III	ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
Άρθρο 15	Αντικείμενο συνεργασίας
Άρθρο 16	Αντικείμενο διαβουλεύσεων
Άρθρο 17	Στόχος στρατιωτικής συνεργασίας
Άρθρο 18	Μορφές συνεργασίας
Άρθρο 19	Υποχρέωση ενημέρωσης για αμυντικές πρωτοβουλίες
Άρθρο 20	Αμοιβαία διευκόλυνση πρόσβασης σε εκπαιδεύσεις κατάρτισης
Άρθρο 21	Πρώθηση δραστηριοτήτων εκπαίδευσης
Άρθρο 22	Ανταλλαγή πληροφοριών
Άρθρο 23	Συναντήσεις Επιτελείων
Τίτλος IV	ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
Άρθρο 24	Αντικείμενο συνεργασίας
Άρθρο 25	Ανάπτυξη βιομηχανικής εταιρικής σχέσης
Άρθρο 26	Επιτροπή εξοπλισμών

Άρθρο 27	Προεδρεύων επιτροπής εξοπλισμών
Τίτλος V	ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Άρθρο 28	Επίλυση διαφορών
Άρθρο 29	Δαπάνες εφαρμογής
Άρθρο 30	Εφαρμογή συμφωνίας
Άρθρο 31	Ισχύς, τροποποίηση και καταγγελία συμφωνίας
Άρθρο δεύτερο	Έναρξη ισχύος

Άρθρο πρώτο

Κύρωση Συμφωνίας

Κυρώνεται και έχει την ισχύ που προβλέπει η παρ. 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος η Συμφωνία μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας για την εγκαθίδρυση στρατηγικής εταιρικής σχέσης για τη συνεργασία στην άμυνα και την ασφάλεια, που υπογράφηκε στο Παρίσι, στις 28 Σεπτεμβρίου 2021, το πρωτότυπο κείμενο της οποίας στην ελληνική και στη γαλλική γλώσσα έχει ως εξής:

Συμφωνία

μεταξύ

της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας

και

της Κυβέρνησης της Γαλλικής Δημοκρατίας

για την εγκαθίδρυση στρατηγικής εταιρικής σχέσης

για τη συνεργασία στην άμυνα και την ασφάλεια

Η Κυβέρνηση της Ελληνικής Δημοκρατίας

και

η Κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας,

εφεξής αποκαλούμενες «τα Μέρη»,

Υπενθυμίζοντας τους σκοπούς και τις αρχές που περιέχονται στον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών,

Αναγνωρίζοντας ότι η Ελλάδα και η Γαλλία έχουν μία μακρά, στενή, και διαρκή σχέση που βασίζεται σε κοινές αξίες και στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και στον σεβασμό του Διεθνούς Δικαίου, συμπεριλαμβανομένης της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας,

Λαμβάνοντας υπόψη τη Συνθήκη Βορείου Ατλαντικού που υπεγράφη στην Ουάσιγκτον στις 4 Απριλίου 1949,

Λαμβάνοντας υπόψη τη Σύμβαση μεταξύ των Κρατών Μελών της Συνθήκης Βορείου Ατλαντικού επί του Νομικού Καθεστώτος των Δυνάμεων αυτών, που υπεγράφη στο Λονδίνο στις 19 Ιουνίου 1951, εφεξής αποκαλούμενη «NATO SOFA»,

Λαμβάνοντας υπόψη τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, που υπεγράφη στο Μάαστριχτ στις 7 Φεβρουαρίου 1992, ιδίως το άρθρο 42,

Λαμβάνοντας υπόψη την κοινή Διακήρυξη της 6ης Ιουνίου 2008 του Πρωθυπουργού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Προέδρου της Γαλλικής Δημοκρατίας σχετικά με την άμυνα και την ασφάλεια, η οποία υπογράμμισε τη θέληση των δυο χωρών να συνεισφέρουν από κοινού στην οικοδόμηση μιας ισχυρής και αυτόνομης Ευρώπης της Άμυνας και στην ενίσχυση της συνεργασίας τους στον επιχειρησιακό στρατιωτικό τομέα,

Λαμβάνοντας υπόψη την ελληνο-γαλλική Διακήρυξη σχετικά με τη Στρατηγική Εταιρική Σχέση για το μέλλον, η οποία υπεγράφη από τον Πρωθυπουργό της Ελληνικής Δημοκρατίας και τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας στις 23 Οκτωβρίου 2015 καθώς και τον σχετικό Οδικό Χάρτη ο οποίος υπεγράφη από τον Έλληνα και τον Γάλλο Πρωθυπουργό στις 3 Ιουνίου 2016,

Επιθυμώντας να ενισχύσουν και να εντατικοποιήσουν περαιτέρω τη συνεργασία τους στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας επί τη βάση του αμοιβαίου συμφέροντος και της αλληλεγγύης και στοχεύοντας στην αμοιβαία διαφύλαξη και προστασία της ασφάλειας, της κυριαρχίας, της ανεξαρτησίας και της εδαφικής ακεραιότητας των δύο χωρών καθώς και στην προώθηση της ασφάλειας και της ευημερίας σε περιοχές κοινού ενδιαφέροντος,

Επιθυμώντας να συμβάλλουν στην ειρήνη και την ασφάλεια στην Ευρώπη, ιδίως στην περιοχή της Μεσογείου,

Έχοντας ως στόχο να συμβάλλουν στην ενίσχυση της στρατηγικής αυτονομίας και της κυριαρχίας της Ευρώπης,

Λαμβάνοντας υπόψη ότι η στρατηγική εταιρική σχέση τους συμβάλλει στην διεθνή ειρήνη και ασφάλεια,

Συμφώνησαν να εγκαθιδρύσουν μία στρατηγική εταιρική σχέση για τη συνεργασία στην άμυνα και την ασφάλεια ως εξής:

I - ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 1

Τα Μέρη διαβουλεύονται σε τακτική βάση επί όλων των θεμάτων άμυνας και ασφάλειας κοινού ενδιαφέροντος, ιδίως στον πολιτικό τομέα, στον στρατιωτικό τομέα και στον τομέα της αμυντικής βιομηχανίας, εντός του πλαισίου των αμοιβαίων δεσμεύσεων ασφαλείας που έχουν αναληφθεί βάσει δεσμευτικών και για τα δύο συνθηκών και συμφωνιών και επιδιώκοντας την πλήρη εφαρμογή αυτών, λαμβάνοντας υπόψη ότι η εξέλιξη του διεθνούς και περιφερειακού περιβάλλοντος ασφαλείας και άμυνας, δημιουργεί και για τα δύο κράτη συμφέροντα ασφαλείας που συνδέονται στενά μεταξύ τους, ιδίως σε περίπτωση κρίσης, αύξησης των εντάσεων ή ένοπλης επίθεσης όπως προβλέπεται στο άρθρο 2.

Άρθρο 2

Τα Μέρη παρέχουν το ένα στο άλλο βοήθεια και συνδρομή, με όλα τα κατάλληλα μέσα που έχουν στην διάθεσή τους, κι εφόσον υφίσταται ανάγκη με τη χρήση ένοπλης βίας, εάν διαπιστώσουν από κοινού ότι μία ένοπλη επίθεση λαμβάνει χώρα εναντίον της επικράτειας ενός από τα δύο, σύμφωνα με το Άρθρο 51 του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών.

Άρθρο 3

Τα Μέρη έχουν την κύρια ευθύνη για την άμυνα και ασφάλειά τους, και, ενώ ο Οργανισμός της Συνθήκης Βορείου Ατλαντικού (NATO) παραμένει το θεμέλιο της συλλογικής τους άμυνας, συνεχίζουν να ενισχύουν την Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας της Ε.Ε., η οποία πρέπει να συμπεριλαμβάνει την προοδευτική διαμόρφωση μίας Πολιτικής Άμυνας της Ένωσης.

Άρθρο 4

Οι Υπουργοί Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών της Ελλάδας και της Γαλλίας διαβουλεύονται σε τακτική βάση και όταν καθίσταται αναγκαίο, ιδίως ενόψει των εξελίξεων της στρατηγικής κατάστασης σε περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο.

Άρθρο 5

Οι πολιτικές Διευθύνσεις των αρμόδιων Υπουργείων διεξάγουν ετήσιους στρατηγικούς διαλόγους, πέραν των συναντήσεων των Επιτελείων, των επιτροπών εξοπλιστικών προγραμμάτων ή οποιωνδήποτε άλλων τεχνικών επιτροπών οι οποίες θεωρούνται αναγκαίες.

Άρθρο 6

Οι διαβουλεύσεις καλύπτουν τα θέματα κοινού ενδιαφέροντος, όπως το παγκόσμιο στρατηγικό περιβάλλον, τα περιφερειακά ζητήματα (κυρίως στις περιοχές της Μεσογείου, της Μέσης Ανατολής, της Αφρικής και των Βαλκανίων), την ενίσχυση των ικανοτήτων των Ευρωπαίων, την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, τη διάδοση των Όπλων Μαζικής Καταστροφής, τον έλεγχο των εξοπλισμών, τις ενεργειακές προκλήσεις, τη μετανάστευση, τη θαλάσσια ασφάλεια, τις υβριδικές απειλές, την παραπληροφόρηση, τις ρηξικέλευθες τεχνολογίες και την τεχνητή νοημοσύνη.

Άρθρο 7

Ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στην ανταλλαγή απόψεων και, στο μέτρο του εφικτού, στην εναρμόνιση των θέσεων για κρίσιμα ζητήματα σχετικά με αμυντικές πρωτοβουλίες της ΕΕ, αναφορικά με τις οποίες θα πρέπει να αναζητούνται όλες οι δυνατότητες συνεργασίας, συμπεριλαμβανομένης της ανάπτυξης κοινών προγραμμάτων της Μόνιμης Διαρθρωμένης Συνεργασίας (ΜΔΣ). Οι αντίστοιχες Διευθύνσεις των Υπουργείων Εθνικής Άμυνας και Εξωτερικών, καθώς και οι Μόνιμες Αντιπροσωπείες και οι Στρατιωτικοί Εκπρόσωποι στην ΕΕ, θα συναντώνται σε τακτική βάση προκειμένου να ανταλλάσσουν απόψεις και να συντονίζουν τις κατάλληλες θέσεις για θέματα σχετικά με την Κοινή Πολιτική Ασφάλειας και Άμυνας με σκοπό την ενίσχυση της στρατηγικής αυτονομίας της Ε.Ε. και την κυριαρχία της Ευρώπης.

Άρθρο 8

Τα Μέρη διαβουλεύονται σε τακτική βάση σε θέματα NATO, για να ανταλλάσσουν απόψεις και, ει δυνατόν, να συντονίζουν τις θέσεις τους, προκειμένου να ενισχύσουν τον Ευρωπαϊκό πυλώνα του NATO και τη Συμμαχία συνολικά.

Άρθρο 9

Τα Μέρη συστήνουν μία Διευθύνουσα Επιτροπή Υψηλού Επιπέδου, η οποία θα συγκαλείται σε ετήσια βάση προκειμένου να διεξάγει μία συνολική επισκόπηση της συνεργασίας τους και της αμυντικής τους σχέσης, με στόχο να εξευρεθούν νέα πεδία και μέσα περαιτέρω εμβάθυνσης. Η εν λόγω Διευθύνουσα Επιτροπή αποτελείται από αρμόδιους ανώτερους αξιωματούχους των δύο Μερών. Οι ετήσιες συναντήσεις θα λαμβάνουν χώρα εναλλάξ σε Αθήνα και Παρίσι.

II - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Άρθρο 10

Τα Μέρη εμβαθύνουν τη συνεργασία τους σε θέματα εξωτερικής πολιτικής ενώ ταυτόχρονα θα επιδιώκουν να ενισχύσουν τον ρόλο της Ευρώπης στον κόσμο. Διαβουλεύονται μεταξύ τους, σε όλα τα επίπεδα, με σκοπό τον καθορισμό κοινών θέσεων σε όλες τις σημαντικές αποφάσεις που επηρεάζουν τα κοινά τους συμφέροντα και την από κοινού δράση όποτε είναι δυνατό.

Άρθρο 11

Οι διαβουλεύσεις, σε επίπεδο Υπουργών Εξωτερικών, καλύπτουν τα θέματα που ενδιαφέρουν τα Μέρη από κοινού, όπως για παράδειγμα, τις σχέσεις με τις κυριότερες περιφερειακές δυνάμεις, κυρίως στη Μεσόγειο, τη Μέση Ανατολή, την Αφρική και τα Βαλκάνια, την πολυμέρεια, την καταπολέμηση της τρομοκρατίας, τη διάδοση των Όπλων Μαζικής Καταστροφής, τον έλεγχο των εξοπλισμών, τη μετανάστευση, τη θαλάσσια ασφάλεια, τις υβριδικές απειλές και προκλήσεις, τις ρηξικέλευθες τεχνολογίες και την τεχνητή νοημοσύνη.

Άρθρο 12

Τα Μέρη ενισχύουν ιδίως τις μεταξύ τους ανταλλαγές αναλύσεων επί ενεργειακών θεμάτων στη Μεσόγειο καθώς αυτά συνιστούν σημαντική παράμετρο για τη σταθερότητα ολόκληρης της περιοχής. Θα δίνεται επίσης έμφαση στις σχέσεις με τις ΗΠΑ, τη Ρωσία και την Κίνα.

Άρθρο 13

Τα Μέρη διευρύνουν τη συνεργασία μεταξύ των Υπουργείων Εξωτερικών τους, συμπεριλαμβανομένων των διπλωματικών αποστολών και προξενικών αρχών. Ενθαρρύνουν τις ανταλλαγές μεταξύ των Μονίμων Αντιπροσωπειών τους στα Ηνωμένα Έθνη στη Νέα Υόρκη, μεταξύ των Μονίμων Αντιπροσωπειών τους στο NATO και των Μονίμων Αντιπροσωπειών στην ΕΕ, καθώς και μεταξύ των αρχών

του κάθε κράτους που είναι υπεύθυνες για τον συντονισμό σε θέματα Ευρωπαϊκής πολιτικής.

Άρθρο 14

Ειδικότερα και εντός του πλαισίου του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών, τα Μέρη συνεργάζονται στενά σε όλους τους οργανισμούς και τα όργανα του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ). Θα συντονίζουν τις θέσεις τους, σύμφωνα με τις θέσεις και τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εργάζονται από κοινού για την προώθηση των θέσεων και δεσμεύσεων της ΕΕ σχετικά με τις παγκόσμιες προκλήσεις και απειλές και θα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να διασφαλίζουν ότι η ΕΕ υιοθετεί μια ομοιόμορφη στάση στους αρμόδιους οργανισμούς και όργανα των Ηνωμένων Εθνών.

III – ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

Άρθρο 15

Η Ελλάδα και η Γαλλία εμβαθύνουν τη συνεργασία τους σε θέματα άμυνας ενώ συγχρόνως επιδιώκουν την ενίσχυση της ευρωπαϊκής άμυνας. Διαβουλεύονται μεταξύ τους, σε όλα τα επίπεδα, με στόχο τη διαμόρφωση κοινής αντίληψης σε όλες τις σημαντικές αποφάσεις που επηρεάζουν τα κοινά αμυντικά συμφέροντά τους και την κοινή δράση τους, όποτε είναι εφικτό.

Άρθρο 16

Οι διαβουλεύσεις σε επίπεδο Υπουργών Άμυνας καλύπτουν θέματα που ενδιαφέρουν από κοινού, όπως για παράδειγμα, τη διμερή αμυντική συνεργασία, την αμυντικοτεχνική συνεργασία, την περιφερειακή αμυντική συνεργασία, τις αμυντικές πρωτοβουλίες, τη θαλάσσια ασφάλεια, τις υβριδικές απειλές και προκλήσεις, τις κυβερνο-απειλές, τις ευρωπαϊκές αμυντικές πρωτοβουλίες, την ανάπτυξη δυνατοτήτων, τις ρηζικέλευθες τεχνολογίες και την τεχνητή νοημοσύνη.

Άρθρο 17

Η στρατιωτική συνεργασία μεταξύ των Μερών έχει ως στόχο την ανάπτυξη μίας κοινής στρατηγικής κουλτούρας και την βελτίωση της διαλειτουργικότητας μεταξύ των Ενόπλων Δυνάμεών τους προς αμοιβαίο όφελος των δύο Μερών.

Άρθρο 18

Η συνεργασία αυτή μπορεί να λάβει, χωρίς να περιορίζεται σε αυτές, τις εξής μορφές:
α) Ανταλλαγή εκπαιδευτών και φοιτητών από στρατιωτικά ιδρύματα.

- β) Συμμετοχή σε μαθήματα θεωρητικής και πρακτικής κατάρτισης, σεμινάρια, συζητήσεις στρογγυλής τραπέζης και συμπόσια, που διοργανώνονται από στρατιωτικούς και πολιτικούς φορείς αμυντικού ενδιαφέροντος.
- γ) Ανταλλαγή Αξιωματικών-Συνδέσμων (ΑΣ).
- δ) Ανταλλαγή επισκέψεων σε στρατιωτικούς και πολιτικούς φορείς αμυντικού ενδιαφέροντος.
- ε) Ενδιάμεσες στάσεις και /ή επισκέψεις σε κρατικά αεροσκάφη και πολεμικά πλοία.
- στ) Χρήση προκαθορισμένων θαλάσσιων λιμένων και αερολιμένων για εκπαίδευση και επίγνωση του περιβάλλοντος της περιοχής.
- ζ) Ειδικές και χωριστές διευθετήσεις που διευκολύνουν την επιχειρησιακή χρήση εγκαταστάσεων θαλασσίων λιμένων και αερολιμένων αμφοτέρων των Μερών.
- η) Κοινές δραστηριότητες, εκπαίδευση και στρατιωτικές ασκήσεις, είτε επί του εδάφους είτε επί Ελληνικών ή Γαλλικών Κρατικών πλοίων ή αεροσκαφών, στο πλαίσιο της αυξημένης ναυτικής παρουσίας της Γαλλίας στην Μεσόγειο ή της κοινής συμμετοχής σε διμερείς ή πολυμερείς ασκήσεις στην Ανατολική Μεσόγειο και στο Αιγαίο Πέλαγος.
- θ) Ανταλλαγή γνώσεων και εμπειρίας στους τομείς των επιχειρήσεων στο εξωτερικό, των ειρηνευτικών επιχειρήσεων του ΟΗΕ καθώς και της χρήσης στρατιωτικού εξοπλισμού.
- ι) Συμμετοχή σε κοινές αναπτύξεις δυνάμεων ή αναπτύξεις σε θέατρα επιχειρήσεων προς υποστήριξη κοινών συμφερόντων, όπως, για παράδειγμα, τις υπό γαλλική διοίκηση επιχειρήσεις στο Σαχέλ.
- ια) Συνεκπαίδευση μεταξύ των Ειδικών Δυνάμεων.
- ιβ) Συνεργασία στους τομείς αναγνώρισης απειλών στον κυβερνοχώρο και ανάπτυξης ικανοτήτων κυβερνο-άμυνας.
- ιγ) Συνεργασία στους τομείς αναγνώρισης υβριδικών απειλών και ανάπτυξης κατάλληλων τρόπων αντιμετώπισης.
- ιδ) Αμοιβαία υποστήριξη αναφορικά με τη συμμετοχή σε πολυεθνικές αμυντικές δομές, όπως για παράδειγμα η Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Επέμβασης (ΕΙΕ).
- ιε) Οποιοσδήποτε άλλες δραστηριότητες οι οποίες συμφωνούνται από κοινού από τα Μέρη στη βάση του κοινού τους συμφέροντος.

Άρθρο 19

Οικοδομώντας επί της ισχυρής τους σχέσης, τα Μέρη ενημερώνουν κατάλληλα το ένα το άλλο, εκ των προτέρων, για τις διάφορες αμυντικές πρωτοβουλίες τους με στόχο την αξιολόγηση της δυνατότητας συμμετοχής.

Άρθρο 20

Στο μέτρο του δυνατού, οι αρμόδιες αρχές των Μερών διευκολύνουν αμοιβαίως την πρόσβαση στις αντίστοιχες εκπαιδεύσεις κατάρτισής τους, όπως στις βασικές και προχωρημένες εκπαιδεύσεις, στην ανώτερη στρατιωτική εκπαίδευση αξιωματικών ή στις εκπαιδεύσεις κατάρτισης τεχνικού περιεχομένου για αξιωματικούς και υπαξιωματικούς των Ενόπλων Δυνάμεων.

Άρθρο 21

Στο μέτρο του δυνατού, τα Μέρη προωθούν και θεσπίζουν δραστηριότητες εκπαίδευσης, στην ελληνική και γαλλική γλώσσα αντίστοιχα.

Άρθρο 22

Στο πεδίο των πληροφοριών, τα Μέρη διευκολύνουν τη μεταξύ τους ανταλλαγή πληροφοριών και κοινών αναλύσεων για γεωγραφικές περιοχές ενδιαφέροντος καθώς και για ζητήματα που θα προσδιορίζουν από κοινού.

Άρθρο 23

Καταρχήν, τα διακλαδικά Επιτελεία (Γενικό Επιτελείο Εθνικής Άμυνας/ Etat-Major des Armées) συναντώνται μία φορά κατ' έτος προκειμένου να συντονίζουν την εφαρμογή της επιχειρησιακής και διμερούς συνεργασίας στην άμυνα και την ασφάλεια. Αυτές οι συναντήσεις καθιστούν εφικτή την εκπόνηση του στρατιωτικού μέρους του ετήσιου σχεδίου Αμυντικής συνεργασίας. Τα Επιτελεία των Κλάδων διεξάγουν τις δικές τους συναντήσεις προκειμένου να τροφοδοτούν το ετήσιο σχέδιο συνεργασίας και να εφαρμόζουν, στο αντίστοιχο επίπεδό τους, τις αποφάσεις που λαμβάνονται από κοινού σε διακλαδικό επίπεδο.

IV - ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΩΝ ΕΞΟΠΛΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΩΝ ΑΜΥΝΑΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Άρθρο 24

Τα Μέρη συνεργάζονται στον τομέα των εξοπλιστικών προγραμμάτων για τις Ένοπλες Δυνάμεις τους, καθώς και στον τομέα των βιομηχανιών άμυνας και ασφάλειας, κυρίως με σκοπό την βελτίωση των αμυντικών τους ικανοτήτων, την προώθηση της συνεργασίας μεταξύ των αμυντικών τους βιομηχανιών και την ενίσχυση της τυποποίησης και διαλειτουργικότητας του αμυντικού τους εξοπλισμού. Στο πλαίσιο αυτό, τα Μέρη εξετάζουν κατά προτεραιότητα κάθε ευρωπαϊκή

συνεργατική προσέγγιση, που στοχεύει στην κάλυψη των ελλείψεων στις δυνατότητες που εντοπίζονται σε εθνικό επίπεδο. Η παρούσα Συμφωνία στηρίζεται στις διμερείς Συμφωνίες που ισχύουν μεταξύ των Μερών σχετικά με τη συνεργασία στον τομέα των εξοπλισμών, και δεν θίγει την ισχύ τους.

Άρθρο 25

Τα Μέρη επιδιώκουν, κατά το δυνατόν, να αναπτύξουν μία βιομηχανική εταιρική σχέση που θα συμπεριλαμβάνει ελληνικές και γαλλικές αμυντικές εταιρείες. Εντός του πλαισίου συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην άμυνα και την ασφάλεια, και σύμφωνα με τη νομοθεσία της ΕΕ, επιδιώκουν λύσεις που προωθούν τη βιομηχανική εταιρική σχέση μεταξύ ελληνικών και γαλλικών εταιρειών, κάθε φορά που αναζητούν εξοπλισμούς ή πραγματοποιούν έργα από κοινού.

Άρθρο 26

Για την παρακολούθηση των πρωτοβουλιών που αναλαμβάνονται, μία επιτροπή εξοπλισμών συνέρχεται καταρχήν σε ετήσια βάση, εναλλάξ σε Ελλάδα και Γαλλία.

Άρθρο 27

Ένας εκπρόσωπος από το ελληνικό Υπουργείο Άμυνας (Επικεφαλής της Γενικής Διεύθυνσης Αμυντικών Εξοπλισμών και Επενδύσεων ή ο οριζόμενος εκπρόσωπός του) και ένας εκπρόσωπος από το γαλλικό Υπουργείο Άμυνας (Επικεφαλής της Διεύθυνσης Διεθνούς Ανάπτυξης της Γενικής Διεύθυνσης Εξοπλισμών ή ο οριζόμενος εκπρόσωπός του) προεδρεύουν αυτής της επιτροπής.

V - ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 28

Κάθε διαφορά μεταξύ των Μερών σχετικά με την ερμηνεία ή την εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας επιλύεται αποκλειστικά μέσω διαβουλεύσεων και διαπραγμάτευσης μεταξύ των Μερών.

Άρθρο 29

Η εφαρμογή της παρούσας Συμφωνίας δεν συνεπάγεται καταρχήν για καθένα από τα Μέρη ιδιαίτερες δαπάνες που υπερβαίνουν τις τακτικές λειτουργικές δαπάνες.

Άρθρο 30

Τα Μέρη εφαρμόζουν τις διατάξεις της παρούσας Συμφωνίας σύμφωνα με τις διεθνείς υποχρεώσεις τους και τις ευρωπαϊκές δεσμεύσεις τους.

Άρθρο 31

1. Η παρούσα Συμφωνία τίθεται σε ισχύ την ημέρα της τελευταίας γραπτής κοινοποίησης με την οποία τα Μέρη θα ενημερώνουν το ένα το άλλο, εγγράφως και δια της διπλωματικής οδού σχετικά με την ολοκλήρωση των εσωτερικών διαδικασιών οι οποίες απαιτούνται για την θέση της σε ισχύ.

2. Η παρούσα Συμφωνία παραμένει σε ισχύ για μια περίοδο 5 (πέντε) ετών, η οποία ανανεώνεται με ρητή συμφωνία των Μερών για μια περαιτέρω περίοδο που θα καθοριστεί με κοινή συμφωνία των Μερών, εκτός εάν ένα από τα Μέρη γνωστοποιήσει στο άλλο Μέρος την πρόθεσή του να καταγγείλει τη Συμφωνία 6 (έξι) μήνες πριν από τη λήξη της.

3. Η παρούσα Συμφωνία μπορεί να τροποποιηθεί ανά πάσα στιγμή εγγράφως με κοινή συμφωνία των Μερών. Οι τροποποιήσεις τίθενται σε ισχύ σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

4. Η παρούσα Συμφωνία μπορεί να καταγγελθεί εγγράφως από καθένα από τα Μέρη. Η καταγγελία αυτή θα καταστεί ενεργός ένα χρόνο μετά τη λήψη της γραπτής ειδοποίησης από το άλλο Μέρος.

Υπεγράφη στο Παρίσι, στις 28 Σεπτεμβρίου 2021, σε δύο πρωτότυπα, έκαστο στην ελληνική και γαλλική γλώσσα, τα δύο κείμενα όντα εξ ίσου αυθεντικά.

Παρουσία του
Κυριάκου ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ
Πρωθυπουργού
της Ελληνικής Δημοκρατίας

Για την Κυβέρνηση
της Ελληνικής Δημοκρατίας

Νικόλαος - Γεώργιος Σ. ΔΕΝΔΙΑΣ
Υπουργός Εξωτερικών

Νικόλαος ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ
Υπουργός Εθνικής Άμυνας

Παρουσία του
Emmanuel MACRON
Προέδρου
της Γαλλικής Δημοκρατίας

Για την Κυβέρνηση
της Γαλλικής Δημοκρατίας

Jean-Yves LE DRIAN
Υπουργός Ευρώπης και Εξωτερικών
Υποθέσεων

Florence PARLY
Υπουργός Ενόπλων Δυνάμεων

ACCORD

ENTRE

LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE

ET

LE GOUVERNEMENT DE LA REPUBLIQUE FRANÇAISE

POUR L'ETABLISSEMENT D'UN PARTENARIAT STRATEGIQUE

DE COOPERATION EN MATIERE DE DEFENSE ET DE SECURITE

Le Gouvernement de la République hellénique

et

le Gouvernement de la République française,

ci-après nommés « les Parties »,

Rappelant les objectifs et principes inscrits dans la Charte des Nations unies ;

Reconnaissant que la Grèce et la France ont une relation de longue durée, et étroite et durable, fondée sur des valeurs partagées et les principes de liberté, de démocratie, de droits de l'Homme, ainsi que sur le respect du droit international, y compris la Convention des Nations unies sur le droit de la mer ;

Considérant le Traité de l'Atlantique Nord signé à Washington le 4 avril 1949,

Considérant la Convention entre les Etats parties au Traité de l'Atlantique Nord sur le statut de leurs forces, signée le 19 juin 1951, ci-après dénommé « SOFA OTAN » ;

Considérant le Traité sur l'Union européenne signé à Maastricht le 7 février 1992, en particulier l'article 42 ;

Considérant la déclaration conjointe du Premier ministre de la République hellénique et du Président de la République française sur la défense et la sécurité du 6 juin 2008, soulignant la volonté mutuelle de contribuer à la construction d'une défense européenne solide et indépendante et de renforcer la coopération dans le domaine militaire opérationnel ;

Considérant la déclaration helléno-française sur un partenariat stratégique pour le futur signé par le Premier Ministre de la République hellénique et le Président de la République française, le 23 octobre 2015 et sa feuille de route signée par les Premier Ministres grec et français le 3 juin 2016 ;

Souhaitant accroître et intensifier davantage leur coopération dans le domaine de la défense et de la sécurité sur la base de leur intérêt et leur solidarité mutuels et visant à sauvegarder et protéger, mutuellement la sécurité, la souveraineté, l'indépendance et l'intégrité territoriale des deux Etats, tout en promouvant la sécurité et la prospérité dans des régions d'intérêt commun ;

Souhaitant contribuer à la paix et à la sécurité en Europe, notamment en Méditerranée ;

Visant à contribuer au renforcement de l'autonomie stratégique et de la souveraineté de l'Europe ;

Considérant que leur partenariat stratégique contribue à la paix et à la sécurité internationales ;

Se sont accordées pour établir un partenariat stratégique de coopération en matière de sécurité et de défense comme suit :

I. COOPERATION STRATEGIQUE

Article 1

Les Parties se consultent de manière régulière sur tous les sujets de défense et de sécurité d'intérêt commun – notamment dans le domaine politique, militaire et de l'industrie de défense – et ce dans le cadre de leurs engagements de sécurité mutuels découlant des traités et accords les liant et visant à les instaurer pleinement, en prenant en considération que l'évolution de l'environnement de sécurité et de défense international comme régional engendre pour les deux Etats des intérêts sécuritaires étroitement liés en particulier en cas de crise, d'accroissement des tensions ou d'agression armée telle que visée à l'article 2.

Article 2

Les Parties se portent mutuellement aide et assistance, par tous les moyens appropriés en leur possession, si besoin l'emploi de la force armée, si elles constatent conjointement qu'une agression armée survient contre le territoire de l'une d'entre elles, conformément à l'article 51 de la Charte des Nations unies.

Article 3

Les Parties ont la responsabilité première de leur défense et de leur sécurité, et, alors que l'Organisation du traité de l'Atlantique Nord (OTAN) reste le fondement de leur défense collective, elles continuent à renforcer la politique de sécurité et de défense commune (PSDC) de l'Union Européenne (UE), qui doit inclure l'élaboration progressive d'une Politique de Défense de l'Union.

Article 4

Les ministres grec et français de la Défense et des Affaires étrangères se consultent régulièrement, et autant que nécessaire, en particulier compte tenu de l'évolution de la situation stratégique régionale et mondiale.

Article 5

Les départements politiques des ministères compétents conduisent des dialogues stratégiques annuels, en sus des réunions d'états-majors, des comités d'armement ou de toute autre réunion technique jugée nécessaire.

Article 6

Les consultations couvrent les sujets d'intérêt commun, tels que l'environnement stratégique mondial, les enjeux régionaux (notamment en Méditerranée, au Moyen-Orient, en Afrique et dans les Balkans), le renforcement des capacités des Européens, la lutte contre le terrorisme, la prolifération des armes de destruction massive, la maîtrise des armements, les

défis énergétiques, les migrations, la sécurité maritime, les menaces hybrides, la désinformation, les technologies de rupture et l'intelligence artificielle.

Article 7

Une importance particulière est accordée aux échanges de vues et, autant que possible, à un alignement de position sur les sujets cruciaux relatifs aux initiatives de défense de l'UE, au sujet desquelles toutes les possibilités de coopération devraient être recherchées, y compris le développement des projets communs de la Coopération Structurée Permanente (CSP). Les directions respectives des ministères de la Défense et des Affaires étrangères, tout comme les représentations permanentes et les représentants militaires auprès de l'UE, se rencontreront régulièrement pour échanger leurs points de vue et coordonner des positions appropriées sur les sujets relatifs à la PSDC avec pour objectif de renforcer l'autonomie stratégique de l'UE et la souveraineté de l'Europe.

Article 8

Les Parties se consultent régulièrement sur les sujets relatifs à l'OTAN, pour échanger leurs points de vue et, si possible, coordonner leurs positions, afin de renforcer le pilier européen de l'OTAN et l'Alliance dans son ensemble.

Article 9

Les Parties établissent un comité directeur de haut niveau, qui se rencontrera annuellement afin de conduire une revue d'ensemble de leur coopération et de leur relation de défense, avec pour objectif d'identifier des nouveaux domaines et des moyens d'approfondissement. Ce comité directeur est composé des autorités de haut niveau appropriées des deux Parties. Les réunions annuelles alterneront entre Athènes et Paris.

II. COOPERATION EN MATIERE DE POLITIQUE ETRANGERE

Article 10

Les Parties approfondissent leur coopération en matière de politique étrangère tout en cherchant à renforcer le rôle de l'Europe dans le monde. Elles se consultent mutuellement, à tous les niveaux, avec pour objectif de définir des positions communes sur toutes les décisions importantes affectant leurs intérêts communs et d'agir conjointement lorsque cela est possible.

Article 11

Les consultations au niveau des ministres des Affaires étrangères couvrent les sujets d'intérêt commun aux Parties, comme par exemple les relations avec les puissances régionales majeures notamment en Méditerranée, au Moyen-Orient, en Afrique et dans les Balkans, le multilatéralisme, la lutte contre le terrorisme, la prolifération des armes de destruction massive, la maîtrise des armements, les migrations, la sécurité maritime, les menaces et défis hybrides, les technologies de rupture et l'intelligence artificielle

Article 12

Les Parties renforcent, en particulier, leurs échanges d'analyses sur les enjeux énergétiques en mer Méditerranée, ce sujet étant un paramètre important pour la stabilité de l'ensemble de la région. L'accent sera mis également sur les relations avec les Etats-Unis d'Amérique, la Russie et la Chine.

Article 13

Les Parties étendent la coopération entre leurs ministères des Affaires étrangères, y compris entre les missions diplomatiques et les postes consulaires. Elles encouragent les échanges entre les missions permanentes auprès des Nations unies à New York, entre les missions permanentes auprès de l'OTAN et les missions permanentes auprès de l'UE, ainsi qu'entre les autorités de chacun des Etats responsables de la coordination des questions de politique européenne.

Article 14

En particulier, et dans le cadre de la Charte des Nations unies, les Parties coopèrent étroitement au sein des institutions et organes de l'Organisation des Nations unies (ONU). Elles coordonneront leurs positions, en accord avec les positions et les intérêts de l'Union européenne, elles travaillent ensemble pour promouvoir les positions et les engagements de l'UE, concernant les menaces et les défis mondiaux et feront de leur mieux pour s'assurer que l'UE adopte une position commune dans les institutions et organes compétents des Nations unies.

III. COOPERATION MILITAIRE

Article 15

La Grèce et la France renforcent leur coopération dans les domaines de la défense, tout en veillant à renforcer la défense européenne. Elles se consultent, à tous niveaux, en vue de définir une compréhension commune sur toutes décisions importantes affectant leurs intérêts de défense communs et une action commune, quand cela est possible.

Article 16

Les consultations entre les ministres de la défense couvrent des domaines d'intérêt communs, tels que par exemple la coopération bilatérale de défense, la coopération technico-militaire, la coopération régionale de défense, les initiatives de défense, la sécurité maritime, les menaces et défis hybrides, les menaces cyber, les initiatives de défense européennes, le développement capacitaire, les technologies de rupture et l'intelligence artificielle.

Article 17

La coopération militaire entre les Parties a pour objectif de développer une culture stratégique commune et d'améliorer l'interopérabilité entre les forces armées pour le bénéfice mutuel des deux Parties.

Article 18

Cette coopération, sans que cela soit limitatif, peut prendre les formes suivantes :

- a) Echange d'instructeurs et d'étudiants des institutions militaires ;
- b) Participation aux entraînements théoriques et pratiques, aux séminaires, aux tables rondes et symposiums, organisés par les entités militaires et civiles qui présentent un intérêt dans le domaine de la défense ;
- c) Echange d'officiers de liaison ;
- d) Echange de visites à des entités militaires et civiles qui présentent un intérêt dans le domaine de la défense ;
- e) Escales et/ou visites d'aéronefs d'Etat et de navires de guerre ;
- f) Utilisation des ports et des aéroports pré-désignés pour les entraînements et l'appréhension de la situation régionale ;
- g) Arrangements particuliers et séparés facilitant l'utilisation opérationnelle des infrastructures portuaires et aéroportuaires des deux Parties ;
- h) Activités, entraînements et exercices militaires conjoints sur le territoire ou à bord de navires ou d'aéronefs d'Etat grec ou français, dans le contexte du renforcement de la présence maritime française en mer Méditerranée ou de la participation conjointe à des exercices bilatéraux ou multilatéraux en Méditerranée Orientale et en mer Egée ;
- i) Partage de connaissances et d'expériences dans le domaine des opérations extérieures, des missions de maintien de la paix de l'ONU et de l'utilisation d'équipement militaire ;
- j) Participation à des déploiements conjoints ou à des déploiements sur des théâtres d'opération dans le but de soutenir des intérêts communs, telles les opérations menées par la France au Sahel ;
- k) Entraînement conjoint des forces spéciales ;
- l) Coopération dans le domaine de l'identification des menaces cyber et le développement des capacités de défense cyber ;
- m) Coopération dans le domaine de l'identification des menaces hybrides et le développement de réponses appropriées ;
- n) Soutien mutuel relatif à la participation à des initiatives de défense multinationales, telle par exemple l'Initiative Européenne d'Intervention (IEI).
- o) Toute autre activité agréée conjointement par les Parties sur la base de leur intérêt commun.

Article 19

Se fondant sur leur solide relation, les Parties s'informent mutuellement à l'avance de manière appropriée de leurs différentes initiatives en matière de défense aux fins d'évaluer la possibilité d'y participer.

Article 20

Dans la mesure du possible, les autorités compétentes des Parties facilitent réciproquement l'accès à leurs systèmes de formation militaires respectifs, comme les formations élémentaires et avancées, l'enseignement militaire supérieur, ou les formations techniques au profit des officiers et des sous-officiers des forces armées.

Article 21

Dans la mesure du possible, les Parties favorisent et instituent des activités d'entraînements, respectivement en grec et en français.

Article 22

Dans le domaine du renseignement, les Parties facilitent l'échange, entre elles, d'informations et d'analyses conjointes concernant des zones géographiques d'intérêt et sur des sujets qu'elles identifieront conjointement.

Article 23

En principe, les états-majors interarmées (Hellenic National Defense General Staff/ Etat-Major des Armées) se rencontrent une fois par an pour coordonner la mise en place de la coopération opérationnelle et bilatérale en matière de défense et de sécurité. Ces réunions permettent de définir la partie militaire du plan de coopération annuel de défense. Les états-majors d'armée organisent leurs propres réunions pour alimenter le plan de coopération annuel et mettre en œuvre, à leur niveau, les décisions prises conjointement au niveau interarmées.

IV. COOPERATION EN MATIERE D'EQUIPEMENT ET D'INDUSTRIES DE DEFENSE ET DE SECURITE

Article 24

Les Parties coopèrent dans le domaine des programmes d'équipements de leurs forces armées respectives, ainsi que dans le domaine de l'industrie de défense et de sécurité, notamment avec pour objectif d'améliorer leurs capacités de défense respectives, de promouvoir la coopération entre leurs industries de défense et de renforcer la standardisation et l'interopérabilité de leurs équipements de défense. Ce faisant, les Parties considèrent comme prioritaire toute approche collaborative européenne visant à combler les insuffisances capacitaires identifiées au niveau national. Le présent Accord se fonde sur les accords

bilatéraux en vigueur entre les Parties en matière de coopération d'armement, sans affecter leur validité.

Article 25

Les Parties cherchent, autant que possible, à développer un partenariat industriel impliquant des entreprises de défense grecques et françaises. Dans le cadre de la coopération européenne en matière de défense et de sécurité, et conformément à la législation de l'UE, elles cherchent des solutions promouvant le partenariat industriel entre les entreprises grecques et françaises, chaque fois qu'elles recherchent des équipements ou qu'elles conduisent conjointement des projets.

Article 26

Afin de suivre les initiatives lancées, un comité d'armement se rencontre, en principe, de manière annuelle, en alternant entre la Grèce et la France.

Article 27

Un représentant du ministère de la Défense hellénique (Chef du General Directorate for Defence Investments & Armaments ou son représentant désigné) et un représentant du ministère de la Défense français (Chef de la Direction du Développement International de la Direction Générale de l'Armement ou son représentant désigné) président ce comité.

V. DISPOSITIONS FINALES

Article 28

Tout différend entre les Parties relatif à l'interprétation ou à l'application du présent Accord est réglé exclusivement par voie de consultation et de négociation entre les Parties.

Article 29

L'application du présent Accord n'implique pas, en principe, pour chacune des Parties, de coûts particuliers excédant les dépenses de fonctionnement courant.

Article 30

Les Parties mettent en œuvre les dispositions du présent Accord conformément à leurs obligations internationales et à leurs engagements européens.

Article 31

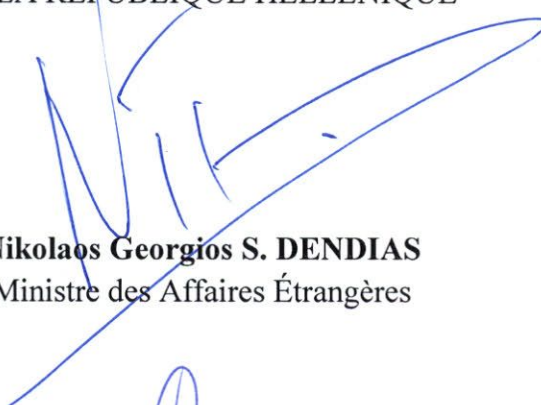
1. Le présent Accord entre en vigueur à la date de la dernière notification écrite par laquelle les Parties s'informent mutuellement, par écrit et par la voie diplomatique, de l'accomplissement des procédures internes requises pour son entrée en vigueur.
2. Le présent Accord reste en vigueur pour une période 5 (cinq) ans, renouvelable par accord exprès des Parties, pour une période définie d'un commun accord entre les Parties, à moins que l'une des Parties ne notifie à l'autre son intention de mettre fin à l'accord 6 (six) mois avant son expiration.
3. Le présent Accord peut être amendé à tout moment, par écrit, d'un commun accord entre les Parties. Les amendements entrent en vigueur conformément à l'alinéa 1er du présent article.
4. Le présent Accord peut être dénoncé par écrit par l'une ou l'autre des Parties. Cette dénonciation prend effet un an après la réception de la notification écrite par l'autre Partie.

Signé à Paris, le 28 septembre 2021, en double exemplaire en langues grecque et française, les deux textes faisant également foi.

En présence de
Kyriakos MITSOTAKIS
Premier ministre
de la République hellénique

En présence de
Emmanuel MACRON
Président
de la République française

POUR LE GOUVERNEMENT
DE LA REPUBLIQUE HELLENIQUE

Nikolaos Georgios S. DENDIAS
Ministre des Affaires Étrangères

Nikolaos PANAGIOTOPOULOS
Ministre de la Défense nationale

POUR LE GOUVERNEMENT
DE LA REPUBLIQUE FRANÇAISE

Jean-Yves LE DRIAN
Ministre de l'Europe
et des Affaires étrangères

Florence PARLY
Ministre des Armées

Άρθρο δεύτερο

Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και της Συμφωνίας που κυρώνεται από την πλήρωση των προϋποθέσεων της παρ. 1 του άρθρου 31 αυτής.

Αθήνα, 1 Οκτωβρίου 2021

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

CHRISTOS STAIKOURAS CHRISTOS STAIKOURAS
01.10.2021 15:42

NIKOLAOS GEORGIOS DENDIAS NIKOLAOS GEORGIOS DENDIAS
01.10.2021 16:32

NIKOLAOS PANAGIOTOPOULOS NIKOLAOS PANAGIOTOPOULOS
01.10.2021 17:08

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ-ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΔΕΝΔΙΑΣ**

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ**

**Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ**

**Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ**

THEODOROS SKYLAKAKIS THEODOROS SKYLAKAKIS
01.10.2021 17:06

MILTIADIS VARVITSIOTIS MILTIADIS VARVITSIOTIS
01.10.2021 17:59

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ